

การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

Academic Administration of School Administrators Affecting Quality of the Digital Era students of the
Sattabongkot Schools Cluster under the Secondary Educational Service Area Office Pathum Thani

ลลิตวดี ระดาบุตร¹ รองศาสตราจารย์ ดร.อัครา นิชมาภา² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา สกุลธนะศักดิ์ มัวร์³
Lalitavadee Radabut¹ Assoc. Prof. Dr.Achara Niyamabha² Asst. Prof. Dr.Kanda Sakulthanasakdi Moore³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต
สัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี 2) ศึกษาคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตนี้
และ 3) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลกลุ่มสหวิทยาเขตนี้
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาร่างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้านพบว่า การบริหารจัดการการเรียนรู้ เป็นอันดับสูงสุด รองลงมาคือ การบริหารจัดการหลักสูตร ส่วนการวิจัย
เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นอันดับต่ำสุด
2. ระดับคุณภาพผู้เรียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสามารถในการคิด
เป็นอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการสื่อสารเป็นอันดับต่ำสุด
3. การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลมีสามด้าน คือ การนิเทศการศึกษา การบริหาร
จัดการการเรียนรู้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการบริหารจัดการหลักสูตรส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถรวมกันพยากรณ์ผลได้ ร้อยละ 62.5
และสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน คือ } \hat{Z}_y = .385 (X_5) + .217 (X_2) + .181 (X_1)$$

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate: 1) academic administration of school administrators of
the digital era students of the Schools Cluster; and 3) effect of academic administration of the school administrators
on quality of the digital era students of the Schools Cluster. A sample of 226 was randomly selected from teachers in

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ คุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล

¹ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹Master of Education Program in Faculty Educational Administration Kasetsart University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{2,3}Associate Professor in Faculty of Education Kasetsart University

ผู้ติดต่อ, อีเมล: ลลิตวดี ระดาบุตร, lalitavadee.r@ku.th

รับเมื่อ 1 มีนาคม 2564 แก้ไข 21 เมษายน 2564 ตอปรับ 25 เมษายน 2564

on quality of the students. A sample of 226 was randomly selected from teachers in the mentioned schools. The tool used was a questionnaire constructed by the researcher. The data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, and multiple regression equation.

The results of this research were as follows

1. Academic administration of these school administrators was overall at the high level, of which the factor of learning management ranked at the top, followed by that of curriculum administration, while research for educational standards and development was at the bottom.

2. Quality of the digital era students was overall at the high level also, of which the factor of thinking capability ranked at the top, follow by capability for applying life skills and communication capacity was at the bottom.

3. Three aspects of academic administration had effects on the quality of the digital era students which the factor of supervision and the administrative process was statistically significant at the level of 0.01, and administration of curriculum affecting the quality of the digital era students with statistically significant at the level of 0.05. Their factors could collectively predict the effects at 62.5 percent and predict the performance by creating the following equation

$$\text{Forecasting equations in standard form was } Z_1 = .385 (X_1) + .217 (X_2) + .181 (X_3)$$

Keywords: Academic administration, The quality of the digital era students

ภูมิหลัง

ในยุคปัจจุบันสภาพสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความก้าวหน้าและพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี เกิดการปรับเปลี่ยนจากยุคอะนาล็อก (Analog) เข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital) ยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีมีความรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพหรือวิดีโอที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่และทุกเวลา การเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ องค์การทุกองค์กรจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะสถานศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนที่ถือเป็นอนาคตของประเทศชาติให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในโลกยุคดิจิทัล ซึ่งการรู้เกี่ยวกับยุคดิจิทัล (Digital Age Literacy) เป็นการเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 8 คุณลักษณะ ดังนี้ 1. การรู้ขั้นพื้นฐาน (Basic Literacy) 2. การรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) 3. การรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ (Economic Literacy) 4. การรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี (Technology Literacy) 5. การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น (Visual Literacy) 6. การรู้ด้านสารสนเทศ (Information Literacy) 7. การรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Multicultural literacy) 8. การรู้เกี่ยวกับความตระหนักต่อโลก (Global Awareness) (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561, หน้า 118)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กระจายอำนาจหน้าที่และบทบาทการดำเนินงานให้แก่สถานศึกษา ซึ่งเป็นนิติบุคคล โดยมีผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้บริหาร และคณะกรรมการ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้กำกับ สนับสนุน และมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการ จึงเห็นได้ว่าผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการจัดการศึกษา การที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา กล่าวคือ ต้องทราบขอบข่ายภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดขอบข่ายการบริหารและจัดการสถานศึกษาไว้ 4 งาน ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงบประมาณ
3. การบริหารงานบุคคลและ
4. การบริหารทั่วไป งานวิชาการ

เป็นงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นงานสนับสนุนที่จะช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานวิชาการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2559, หน้า 38 - 39) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการบริหารวิชาการรับผิดชอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล รวมถึงงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร และที่สถานศึกษากำหนด

โรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นหน่วยงานการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยสืบไปประสงค์เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีศักยภาพการแข่งขันระดับนานาชาติ ฯ แต่ผลของการดำเนินงานยังไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งจะเห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2561 - 2562 พบว่า มีวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเพียงจำนวน 1 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำลง และเมื่อวิเคราะห์ภาพรวมในปี 2560 - 2562 พบว่า คะแนนเฉลี่ย 4 วิชาหลักนี้ ยังมีผลคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2561 - 2562 พบว่า มีวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเพียงจำนวน 1 วิชา ได้แก่ สังคมศึกษาฯ ส่วน คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยต่ำลง และเมื่อวิเคราะห์ภาพรวมในปี 2560 - 2562 พบว่าคะแนนเฉลี่ย 5 วิชาหลักนี้ ยังมีผลคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50

จากที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา ซึ่งมีผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารงานวิชาการให้ก้าวทันต่อยุคดิจิทัลและเกิดการพัฒนาต่อไป

คำถามการวิจัย

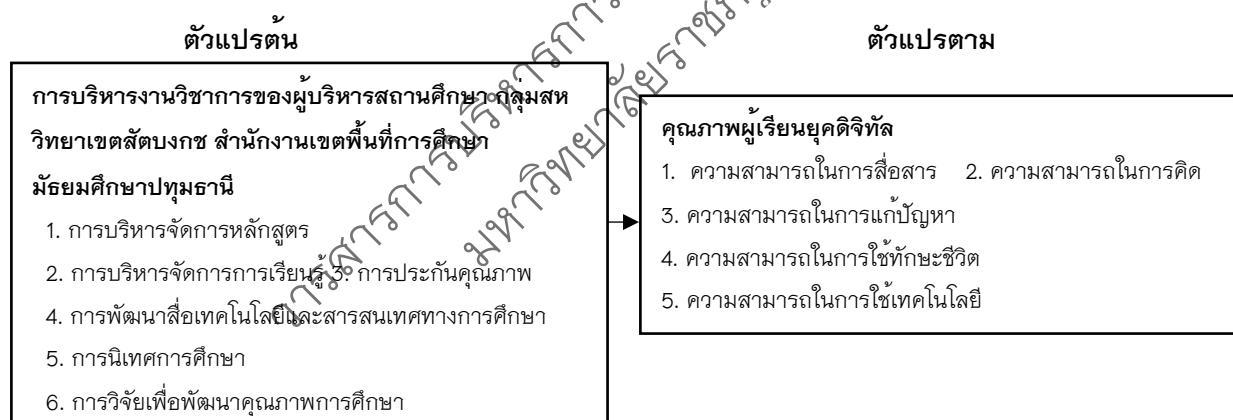
1. ระดับของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี อยู่ในระดับใด
2. ระดับคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี อยู่ในระดับใด
3. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล หรือไม่อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดของ อัจฉรา นิยมมาภา (2561, หน้า 43) ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1. การบริหารจัดการหลักสูตร 2. การบริหารจัดการการเรียนรู้ 3. การประกันคุณภาพ 4. การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศทางการศึกษา 5. การนิเทศการศึกษา และ 6. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และคุณลักษณะผู้เรียนในยุคดิจิทัล ของ จิณณวัตร ปะโคทั่ง (2561, หน้า 118) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 515 คน ปีการศึกษา 2563
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดโรงเรียนเป็นชั้นของการสุ่มตัวอย่าง และทำการสุ่มตัวอย่างครูในแต่ละโรงเรียนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 226 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตรับรองจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวม
2. ดำเนินการส่งแบบสอบถามที่จัดทำโดยใช้เป็นแบบสอบถามออนไลน์ (Google form) จำนวน 226 ฉบับ ไปยังโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอรับความอนุเคราะห์การตอบแบบสอบถาม
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ (Google form) ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) ซึ่งแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ตอบรับกลับคืนมา จำนวน 226 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ การบริหารจัดการหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.60) ส่วนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.76)
2. ระดับคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการคิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.65) ส่วนความสามารถในการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.64)
3. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งสิ้น 3 ตัวแปร

ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ และด้านการบริหารจัดการหลักสูตรตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณเป็น .791 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยเขตสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ได้ร้อยละ 62.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .181 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเป็นอันดับสูงสุด ($\beta = .312$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ($\beta = .204$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนการบริหารจัดการหลักสูตร มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานต่ำสุด ($\beta = .168$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยเขตสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเป็นอันดับสูงสุด อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ ตามความสนใจ และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 36) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่มี การประสานความร่วมมือกับบิดามารดาและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ

2. ผลการวิจัย พบว่า ระดับคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มมหาวิทยาลัยเขตสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการคิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสูงสุด อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้สามารถคิดวิเคราะห์ คิดคำนวณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ ประเมินเหตุการณ์หรือข้อมูลที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ จินฉนวน ปรโคทัง (2561, หน้า 184 – 188) ความรู้ด้านการคิดคำนวณ (Numeracy Literacy) เป็นการเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ (Arithmetic Computing) ความเป็นเหตุเป็นผลทางคณิตศาสตร์ (Mathematic Reasoning) และกระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นสำคัญ และ ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เป็นการเน้นให้ผู้เรียนลงมือทำบางสิ่งที่มีอยู่ให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ โดยเรียนรู้เป็นรายบุคคล หรือให้เกิดเป็นวัฒนธรรมใหม่ ๆ เพื่อนำไปสู่การทำงานการรับรู้ที่เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ

3. ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยเขตสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ และด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ตามลำดับ ดังนี้ 1) ด้านการนิเทศการศึกษา ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีการ

นิเทศการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา มีการติดตามและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 36) ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติในการนิเทศการศึกษา ดังนี้ 1. จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ การเรียนการสอนภายในสถานศึกษา 2. ดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา 3. ประเมินผลการจัดระบบและการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา 4. ติดตามประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลศรี พิกุลแกม (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการโดยรวมและการนิเทศการศึกษาส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวมในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) การบริหารจัดการการเรียนรู้ ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 36) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวภา นิสกโกมล (2558, หน้า 224) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาพลเมืองคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย (3.84) ส่วนสภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านจัดการเรียนการสอนค่าเฉลี่ย (4.67) และ 3) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารร่วมดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ สุวีรัตน์ คำฟอย (2549, หน้า 16) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาไว้ว่า เป็นแผนหรือแนวทางเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียน โดยมีการจัดทำเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องเรียนในแต่ละปีหรือภาคไว้อย่างชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาได้เป็นอย่างดีและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูสุตา ภูเงิน (2560) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.986, S.D. = 0.812) และมากที่สุด (Mean = 4.670, S.D. = 0.582) ตามลำดับ โดยเรียงลำดับค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุดถึงต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงการสอน การประสานความร่วมมือกับชุมชน การใช้เทคโนโลยีการศึกษา และการนิเทศการศึกษา 2) แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมี 6 แนวทางและ 34 วิธีดำเนินการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อแยกเป็นรายด้าน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารควรสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

1.2 ผลการวิจัย พบว่า คุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ความสามารถในการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้นทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยรู้จักใช้วิจารณญาณในการรับฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนใช้ข้อมูลข่าวสารที่เชื่อถือได้ในการตัดสินใจเมื่อเผชิญสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเจรจาต่อรองเพื่อลดปัญหาหรือความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ในเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้

1.3 ผลการวิจัย การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการนิเทศการศึกษา ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีกรณีศึกษาการสอบแบบกัลยาณมิตร เป็นการชี้แนะและช่วยเหลือด้านการเรียนการสอนในกลุ่มเพื่อนครูด้วยกัน มีดำเนินการวางแผนกรณีศึกษาการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสม และกำกับ ดูแล การจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

1.4 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรม เนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานการณ์จริง และสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner centered) เน้นบทบาทผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ และสร้างความรู้เป็นของตนเอง

1.5 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำหลักสูตรเพื่อสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจและความถนัด เพื่อส่งเสริมและดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.2 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ระดับคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัล กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า ความสามารถในการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด จึงควรมี การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการสื่อสารในยุคดิจิทัล

2.3 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า ด้านการนิเทศ การศึกษา เป็นอันดับสูงสุด ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *ข้อบ่งชี้ของงานวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กุลทรี พิภลเกษม. (2551). *การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิณฉวีรัตน์ ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีออกซิฟ. พิมพ์ครั้งที่ 1.* อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2559). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศ.ศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ภูสุตา ภูเงิน. (2560). *สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษ ตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการ การศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานพื้นที่และสถานศึกษาตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ กระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา พ.ศ. 2550.* กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สุริรัตน์ ข้ามสาม. (2554). *กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอลำปาง จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*
- เสาวภา นิสโกมล. (2558). *กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาพลเมืองคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ ศ.ศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อัจฉรา นิชมาภา. (2561). *ภาวะผู้นำทางวิชาการ ศักยภาพผู้บริหารยุคใหม่. กรุงเทพฯ: วิสตา อินเทอร์เน็ต.*